

ویژه نامه پایان سال روزنامه ایران

برافراشتن بیرق بلندپایه‌ای بود به نشانه آمادگی و اتحاد مسلمانان برای دفاع از ساحت حضرت ختمی مرتبت (ص) و الحق که این تدبیر، مؤثر واقع افتاد و فروغ چراغ مصطفوی، رمق از شرار بولهبی گرفت و کید دشمنان را به خودشان بازگرداند.

جز اهانت به رسول خدا (ص) خدعه دیگر غریبان، ایجاد تفرقه و انشقاق میان مسلمین و شعله ور ساختن جنگ فرقه‌ای بود که زمزمه نامبارک آن از مدت‌ها قبل، به تحریک رسانه‌های آمریکایی و انگلیسی و پیگیری رجاله‌های وابسته به آنان در عراق اشغال شده، آغاز شده بود.

سال ۸۵ سالی بود که نومحافظه کاران درمانده در عراق، قصد آن داشتند تا با گسترده کردن جنگ‌های مذهبی و طایفه‌ای در گوشه گوشه جهان اسلام، راه گریزی از بحران‌های فراوری خود بیابند و از حجم فشارهای وارده بر خود بکاهند. اگرچه این ترفند در عراق و لبنان و پاکستان و یمن، بعضاً مؤثر واقع افتاد و هزینه‌هایی تحمیل شد، اما به واسطه نام پیامبر اعظم (ص) - حبل المتینی که قلوب مسلمین را به هم پیوند داده است - در بسیاری مناطق و مواقع، تیر دشمنان به سنگ خورد و با هوشیاری رهبران اسلامی، اعم از شیعه و سنی، آبی از اختلاف مذهبی برای غرب، گرم نشد.

از نگاهی دیگر، سال پیامبر اعظم (ص)، سال «فاستقم کما امرت» بود. سال استقامت و پایداری.

سالی که پیروان محمد (ص) و فرزندان علی (ع) و حسین (ع) در لبنان، در مصاف نابرابری بسان معرکه «بدر»، ۳۳ روز در برابر ارتش تا دندان مسلح صهیونیستی ایستادگی کردند و به رغم آن که ناجوانمردانه از جانب منافقین داخلی نیز زخم می‌خوردند، افسانه شکست‌ناپذیری اسرائیل را باطل ساختند و برای نخستین بار به یک کشور که یک گروه چریکی کوچک، در جنگ با رژیم صهیونیستی پیروز و سر بلند بیرون آمد.

سالی که ایران اسلامی به رغم همه فشارها و تهدیدها، پس از یک دوره اعتمادسازی، حرکت برای تثبیت دستاورد بزرگ فناوری هسته‌ای را آغاز نمود و ضمن طی طریق در چارچوب موازین قانونی، بدون توجه به عملیات روانی دشمنان و توب و تشرهای سیا و پنتاگون، نهایتاً تثبیت هسته‌ای را در راهپیمایی با شکوه ۲۲ بهمن جشن گرفت.

سال ۸۵، سال پیامبر اعظم (ص)، سال افزایش بیداری و آگاهی ملت‌ها نیز بود. سالی که در آن کوس رسوایی بولهب‌ها و بوسفیان‌های روزگار ما که در کاخ‌های سفید و سیاه بر نشسته‌اند، بیش از پیش به صدا در آمد. سالی که در آن، ملت‌های زیادی در اقصی نقاط دنیا با فریادهایی از عمق جان، به استعمار فرانسه «نه» گفتند و آرای خود را به نفع کسانی در صندوق‌ها ریختند که شاکله هویتی آنان، مبارزه با امپریالیسم و نفی نظام سلطه بین‌المللی به شمار می‌آید.

حتی در آمریکا - سرزمینی که دولتش در روزگار ما مظهر تفرعن و طاغوت جهانی است - مردم این کشور نیز از جنون و جهالت حاکمان خود به ستوه آمده‌اند، به نحوی که در انتخابات کنگره، جورج دبلیو بوش، شکست سنگینی متحمل شد و سیلی سختی از مردم خود دریافت کرد.

اما برای ملت ایران، سال ۸۵، سال پیامبر اعظم (ص)، علاوه بر آن که سال استقامت بود، سال «یک گام به پیش» نیز به شمار می‌آید. سالی که در حوزه علم و فناوری، پیشرفت‌های چشمگیری به همت دانشمندان و متخصصان جوان، نصیب کشور شد. تثبیت فناوری هسته‌ای با آن همه ظرایف و پیچیدگی‌ها و در شرایط سخت سیاسی و تحریم، هنری بود که به واسطه آن، جهان، اندیشمندان جوان ایرانی را تحسین کرد و مخالفان پیشرفت ایران را انگشت به دهان،

در وادی حیرت و سرگردانی افکند.

البته تنها فناوری هسته‌ای نبود که مایه اعجاب جهانیان شد. پیشرفت‌های دیگر نظیر دستیابی به فناوری پیچیده بیوتکنولوژی، کشف داروی بیماری مهلک ایدز و... نیز در زمره جهش‌های علمی ایران بود که به واسطه جهاد مستمر استادان و دانش‌پژوهان عمدتاً جوان این مرز و بوم حاصل شد.

در عرصه سیاسی و اقتصادی نیز، ملت ایران همچنان شاهد تداوم تلاش شبانه‌روزی رئیس‌جمهور و دولت برای رفع نقایص و کاستی‌ها و تحقق وعده‌ها برای پیشرفت و رونق روزافزون کشور بودند. گرچه به واسطه مشکلات ساختاری اقتصاد کشور و نیز تلنبار شدن مطالباتی که در گذشته پاسخ مناسبی بدانها داده نشده، هنوز تا رسیدن به نقطه مطلوب، راه زیادی در پیش است و حتی جهاد شبانه‌روزی دولت نیز نمی‌تواند در کوتاه مدت، همه کاستی‌ها را جبران کند؛ اما حداقل انجام ۲۵ سفر استانی دولت - کاری که خیلی از سیاسیون آن را وعده‌ای تحقق‌نیافتنی قلمداد می‌کردند - برای مردم این امیدواری و نشاط را به وجود آورد که افق «ایرانی پیشرفته و مقتدر» چندان دور از دسترس نیست و اگر قطار دولت روی همین ریل به پیش رود، جبران مافات و رفع کاستی‌ها و تبعیض‌ها قابل انتظار خواهد بود.

شاید به دلیل همین حجم وسیع فعالیت دولت - که رهبر معظم انقلاب از آن تعبیر به مجاهدت کردند - در کنار دیپلماسی قوی منطقه‌ای و بین‌المللی رئیس‌جمهور بود که در انتخابات ۲۴ آذر ۸۵ مردم ایران، امیدوار و مؤمن به تثبیت نظام، در مشارکتی کم نظیر پای صندوق‌های رای حاضر شدند و در یک انتخابات سالم و پر شور، بار دیگر اعتماد خود را به پویایی و پایایی نظام جمهوری اسلامی ایران به نمایش گذاشتند. رأی اعتمادی که در راهپیمایی پرشور ۲۲ بهمن بار دیگر تکرار شد و محور آن اعلام حمایت از سیاست «مقاومت مدبرانه و خلل‌ناپذیر» در پرونده هسته‌ای بود. حرکت عظیمی که حتی رسانه‌های مخالف ایران نیز از آن با عنوان «فرانگام» یاد کردند.

علی‌احمال، سال ۸۵ با همه فراز و فرودها، با همه تلخی‌ها و شیرینی‌ها گذشت اما به جرأت می‌توان گفت، روح این سال به واسطه نام مبارکی که بر آن نهاده شده بود یعنی سال پیامبر اعظم (ص)، روح استقامت و بیداری بود. امید که این روح برای مردم ایران و همه ملت‌های آزادیخواه جهان جاودانه باد.

یک گام به پیش

هر چه بود، حکمتی بود، نهفته در نامگذاری این سال به نام پیامبر اعظم (ص) و چه سالی بود، سالی که گذشت.

شاید اگر برخاسته از آب و گل دیگری بودیم، یک سال، برای ما چیزی جز گذر ساعات و ثانیه‌ها نبود و روزان و شبانی بسان همه عمر. اما مسلمانیم و ایرانی و بنا به آنچه عجین شده با سرشت و خوی ما، نمی‌توانیم در پس این سال‌ها و نام‌ها و تطابق‌ها به

جست‌وجوی رمز و راز و حکمت و معنایی نپردازیم. اصلاً ایرانی‌جماعت معناگراست. برای هر جلوه‌ای از آفرینش، هر حرکتی در خلقت و هر اتفاقی در زندگی، باطنی قائل است و تفسیری و البته غایت و نهایتی. و چون نیک بنگریم و اندیشه کنیم، جز این نیز، نیست.

چه به دل بسپریم و چه به سر، چه از احساس پیرسیم و چه عقل، در گُنه این کهنه‌رفتن‌ها و نوبه‌نو شدن‌ها، فراسوی این روزگاری که میان آدمیان دست به دست می‌گردد و می‌آید و می‌رود و بالاخره در واری این نام‌ها و نمادها و تناسب و انطباق‌ها که به چشم ظاهر، بی‌ربط و بی‌جان و جعلی‌اند، حقایق و دقائق و ربط و روحی نهفته است، بس عظیم.

اگر به سالی که گذشت، از همین روزن نظاره کنیم، جدا سر از آن ۳۶۵ لیل و نهار که با هروله خورشید و ماه بین دو منزلتگه مشرق و مغرب آمد و رفت، حقیقتی می‌یابیم به نام سال ۱۳۸۵ یا هویتی خاص که باید مجرد از اجزا به تحلیل و تفسیرش نشست. بنا به سنت نیکوی همه سال‌های اخیر، سال ۸۵ را نیز نامی و عنوانی می‌بایست و چه مبارک لقبی بود «سال پیامبر اعظم (ص)» که رهبر فرزانه انقلاب - حفظه‌الله - بر تارک این سال حک نمود. تفسیر ظاهری اطلاق این نام بر سال ۸۵، تکرار دو ۲۸ صفر - روز ارتحال نبی اعظم (ص) به دور قمری - در این سال خورشیدی بود. اما گویی مقدر بود تا چرخ وقایع به گونه‌ای پیش رود تا میان این نام و این سال، پیوندی هر چه عمیق‌تر برقرار شود.

در اوپسین هفته‌های مانده به آغاز سال ۸۵، انتشار کاریکاتورهای موهن در یک نشریه دانمارکی و سپس چند نشریه دیگر غربی، غوغایی در جهان به پا کرد و قابل پیش‌بینی بود که اهانت به ساحت حضرت رحمت‌للعالمین (ص)، آغاز فرایندی خطرناک و مرحله‌ای از جانب غریبان برای هتک باورها و مقدسات و خدشه بر استوانه‌های ایمانی مسلمین باشد. از این روی، اطلاق نام پیامبر اعظم (ص) بر سال ۸۵ از جانب رهبر حکیم انقلاب،